

[Udenrigsministeren.]

ringen ganske deler det synspunkt, at problemet vedrørende dækningen af nordflanken hverken er et tysk anliggende eller et anliggende, der kan afgøres indenfor Bruxellesorganisationen, men naturligvis stadigvæk må finde sin løsning indenfor NATOs rammer. Det samme gælder den indflydelse, som Londonaftalerne eventuelt må få på spørgsmålet om regionsopdelingen i det europæiske område. Det følger allerede af, at den militære opbygning og ledelse fortsat vil ligge indenfor NATOs rammer.

Det siger sig selv, at regeringen ikke i Paris vil indgå på en ansvarsfordeling mellem de nationale myndigheder og NATOs militære organer, der ville falde ind under grundlovens § 20. Efter det foreliggende bliver der, som jeg allerede har nævnt, heller ikke tale herom. Og for deres vedkommende, som skulle være i tvivl eller føle usikkerhed, vil jeg gerne have lov til at sige, at dette spørgsmål er blevet behandlet med den største omhyggelighed, og jeg mener, efter alt hvad der foreligger, med sikkerhed at kunne sige, at grundlovens § 20 ikke berøres af de dispositioner, der træffes.

Hvad rækkevidden af Danmarks tiltrædelse af tremagtserklæringen om forholdet til Tyskland angår, er jeg, hvad jeg også tror fremgik af mit første indlæg, enig med det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i, at denne rækkevidde må bedømmes udfrad i øjeblikket herskende forhold.

Der er fra forskellig side — både fra det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens og fra de ærede medlemmer hr. Ole Bjørn Krafts, hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og hr. Viggo Starckes side — gjort bemærkninger om Sydslesvig. Må jeg i anledning af de udtalelser, der er faldet herom og om det danske mindretal i Sydslesvig, generelt sige, at jeg har til hensigt på det forestående NATO-møde i Paris at fremsætte en udtalelse om dette spørgsmål i overensstemmelse med mine bemærkninger i min tale i formiddags. Og jeg vil gerne føje til, at jeg skal bestræbe mig for i så vid en udstrækning, som det må findes fornuftigt og forsvarligt ved tilrettelæggelsen af udtalelsen, at tage hensyn til de forskellige udtalelser om hele spørgsmålet, som er fremsat her under debatten.

Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning om hele dette spørgsmål. Det vil efter mit, og jeg tror, jeg kan sige regeringens, skøn ikke være hensigtsmæssigt at søge opnået en særstilling for de dansksindede med hensyn til fritagelse for at tjene i den tyske hær. Dels vil det formentlig være uhyre vanskeligt at opnå en sådan særstilling, om ikke umuligt, dels kan det ikke på lang sigt være hensigtsmæssigt at afvige fra reglen om, at de statsborgerlige rettigheder er betinget af opfyldelsen af de statsborgerlige pligter.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft gav under en omtale af vor stilling til Bruxellesstraktaten udtryk for det ønskelige i, at Danmark og Norge ikke blev yderligere delt i forsvarspolitiske spørgsmål. Den kontakt, der var mellem den danske og den norske regering inden Londonkonferencen og ved det dansk-norske stats- og udenrigsministermøde i København i forrige uge, må tages som udtryk for, at der ikke er nogen forskel mellem vore opfattelser på dette punkt. I den udstrækning fremtidig overensstemmelse er opnåelig mellem vore lande, vil naturligvis bestræbelserne blive sat ind på at nå noget sådant.

Hvad angår det ærede medlems udtalelser om, at man senere må vende tilbage til spørgsmålet om den tyske oprustnings betydning for nordregionen, håber jeg, at det svar, jeg gav det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, vil være tilfredsstillende, også for det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) gav udtryk for megen betænkelighed overfor regeringens standpunkt til de problemer, som den danske regering på fredag må tage stilling til i Det nordatlantiske Råd. Disse betænkeligheder gjaldt dog ikke mine udtalelser om det heromhandlede spørgsmål i forbindelse med Sydslesvigproblemet og heller ikke regeringens standpunkt til den udvidede Bruxellespagt. For disse punkters vedkommende er jeg altså i stand til at takke det ærede medlem for den tilslutning, han har givet, idet jeg gerne samtidig vil udtale som noget selvfølgelig, forekommer det mig, at det ikke er regeringens hensigt, at der træffes nogen beslutning vedrørende spørgsmålet om en eventuel tiltræden af den udvidede Bruxellespagt, uden at denne sag har været drøftet her i tinget.